

høitærede Ministers Side!) Ja, enten det er Ordføreren for Mindretallet eller Ministeren, der siger det, er det Samme. (Munterhed). Jo, i dette, og forresten ogsaa i de fleste andre Tilfælde er det det Samme. I ethvert Tilfælde er det fra den Side fremhævet, at Grunden, hvorfor man ønskede en Bevilling til Ammunition, er, at de Værnepligtige, som komme ind, og som have været i Skytteforeningerne, synes at være at foretrække, at være bedre, lettere til at lære end de, der have været udenfor Skytteforeningerne. Jeg forstaar mig ikke paa det, jeg er jo ikke Militær, men jeg har hørt af Militære, hvis Dom jeg sætter fuldkommen ligesaa høit som den ærede Ordførers for Mindretallet, en modsat Udtalelse, som gaar ud paa, at det ikke er Skydesvælskerne, der gjøre, at disse Værnepligtige ere at foretrække og lære hurtigere og lettere, men derimod Gymnastiken, og navnlig, at i de Kredse, hvor der drives god Gymnastik, ere de Værnepligtige lettere at oplære og hurtigere til at fatte, komme mere forberedte til Øvelserne, end der, hvor der kun drives Skydning, medens selve Skydesvælskerne ere temmelig lidet paaffjønede, idetmindste fra flere Militæres Side. Altsaa paa dette Punkt vil det ene Argument være ligesaa godt som det andet, og jeg skal ikke gaa videre ind paa Sagen, da den er tilstrækkelig debatteret. Naar den høitærede Minister sagde, at jeg om den Kommission, der var nedsat om Forholdene i Skjernaadeltaet, havde brugt Udtrykkene Upaalidelighed og Unøiagtighed, overraskede det mig, at den høitærede Minister sagde, at jeg havde brugt disse Udtryk, jeg troede ikke, at jeg havde brugt dem, jeg har nu set efter i Manuskriptet til Tidenden, men har ikke kunnet finde dem. Hvis jeg skulde have brugt dem, beklager jeg det, da man ikke er berettiget til at sige noget Saadant om en Underjøgelse som denne, men jeg tror ikke, at jeg har sagt det. Hvad jeg derimod har fundet, at jeg har sagt, er, at det, som det kom an paa, til Syvende og sidst var Alsidighed, Upartiskhed og en gennemtænkt og fuldstændig Behandling, og det skal jeg staa ved. Jeg tror ikke, at man har den Opfattelse, at den Kommission, der er nedsat paa Ministerens Opfordring til at undersøge Afvandringsforholdene i Skjernaadalen, ser paa Sagen med den Alsidighed og Upartiskhed, som ønskelig er. Det er jo ikke nogen stærk Bebreidelse, alle Mennesker ere ensidige, og vi gaa ogsaa ud fra, at den anden Betragtningmaade kun ser Sagen fra een Side, men netop for at faae Sagen bedømt saa alsidig og upartist som muligt bør ikke een Kommission have med Sagen at gjøre,

men flere Kræfter bør samvirke, for at der kan komme et Resultat, der er bygget paa alsidige og upartiske Undersøgelser. — Jeg har ikke tilladt mig at fremstille Postbestyrelsen i et noget tvetydigt Lys, hvorimod jeg har talt om, at der ikke gaar et Fjerdingaar, uden at Postbestyrelsen kommer til at fremstille sig her i et mindre gunstigt Lys. Postbestyrelsen har utvivlsomt haft Uheld. Ogsaa med Hensyn til Routen Malmø—Stralsund har den haft Uheld, og naar den høitærede Minister siger, at han har givet tilfredsstillende Dplysninger i Udvalget, saa finder jeg det ikke. Jeg har sagt det een Gang, men for nærmere at belyse det maatte vi ind paa, hvorfor der ikke blev sluttet nogen Overenskomst med Tyskland i 1871, og hvad Grunden har kunnet være til, at den nye Traktat har kunnet finde Sted, og endelig paa, hvilke Følger og Virkninger det vil have, og det tror jeg ikke vil gavne Sagen. Jeg fremsætter kun den Reservation for mit Bedkommende, at jeg ikke føler mig overbevist derved, men jeg tror, at den høitærede Minister, istedetfor at tage Postbestyrelsen i Forsvar, burde paaffjønne, at Udvalget har ladet ham have fuldstændig fri Hænder med Hensyn til Gjeserbanan; thi det er jo i hvert Tilfælde en Sag, der ligger vægt paa, at Ministeren ikke har noget Tryk paa sig i denne Sag og staa fuldstændig fri overfor alt Tryk fra enhver Side i Salen, saa at intet Tryk fra vor Side i denne Sag skal faae nogen Indflydelse paa Ministeren. — Jeg har til Slutning kun een Sag endnu at omtale, og det er Bevillingen til Dønsø Kommune. Jeg har selvfølgelig med Opmærksomhed hørt den Argumentation i Sagen, der er fremsat af det ærede Medlem for Dønsø, og det ærede Medlems Argumentation gik i en dobbelt Retning, dels at han gjorde opmærksom paa, at Laanet ikke blot var til Havnen, men væsentlig til Kanal-læget, og at denne Kanal, som efter sin oprindelige Karakter var en Statskanal, vilde kunne faae Betydning for Byens Konkurrence ogsaa med Kjøbenhavn. Jeg indrømmer, at der kan lægges nogen Vægt derpaa; imidlertid vilde det dog neppe have været afgjørende for mig til at forandre min Stilling til denne Sag; men efter de Dplysninger, det ærede Medlem har givet vedrørende Laanets Sikkerhed, og navnlig de Dplysninger om den Forbindelse, der er mellem Laanet og Kanaltraderne og hele Byens økonomiske Stilling, har jeg anset mig forpligtet til at undersøge den Sag nærmere, og efter at Udvalget har sluttet sine Arbejder, og efter at Vædringsforslagene ligge for, har Udvalgets Flertal, som havde modsat sig denne